

Fabók Dávid

NYITVA!

Július van. Nyár. És a nyárnak melegnek kell lennie, akkor szép, akkor jó. Amikor pedig fázósan összebújunk téli esteken majd a négy fal között, sült gesztenyét rágsálva, forró teát kortyolva, milyen jó lesz elővenni azt a sok szép fényes és meleget árasztó emléket, amit zsebünkbe gyűrt a nyár. De biztos, hogy ennyire melegnek kell lennie a nyárnak? Már a június második fele is hervasztó volt, de jelen állás szerint továbbra is és újra itt a kánikula. Ha a hőérzettől eltekintünk és kinézünk a hűs szobából az ablakon, vagy bátran elindulunk egy sétára, azért a napsütésben a táj gyönyörű ilyenkor. *Weöres Sándor* így ír erről „Kánikula” című versében:

„Szikrázó az égbolt
aranyfüst a lég,
eltörpül láng-űrben a
tarka vidék.
Olvadtan a tarló
hullámzik, remeg,
domb fölött utaznak
izzó gyöngyszemek.”
(...)

A hőség ellenére a legfontosabb, hogy végre újra találkozhatunk, találkozhattunk egymással, immár személyesen is. Már május végén klubestet tarthattunk az Orlay utca kellemesen hűvös falai között. Jó volt újra együtt lenni, még ha maszkosan is akkor még. *Zsigmond Benedek*től a „Csordapásztorok” című nem éppen nyár eleji dalt hallhattuk örményül, ami ettől függetlenül óriási élmény volt. Az estéről Várady Mária írásában olvashatunk mostani lapszámunkban. Aztán az Országos

Örmény Önkormányzat és az Erdélyi Örmény Kulturális Központ szervezésében az Ihász utcában ismét „piknikelhettünk” egyet családjainkkal. A hangulat és az ízek is jók voltak, kellemesen telt a nap. Júniusban ismét klubest várta közösségünket, *Flórián Ági*, az egyesület újdonsült irodavezetője pedig közben kirándulásokat is szervezett, hogy ne csak az épített környezetben lássuk egymást.

Ki ne maradjon a XIV. Budavári Örmény Nemzetiségi Nap, mely sakkversennyel, előadással, muzsikával zajlott, és amelyen *Mikó István* színművész úr is csatlakozott hozzánk. Szintén *Várady Mária* írásából tudhatjuk meg a részleteket.

Nagy lendülettel indult újra tehát magyarörmény közösségi életünk, legyen érte hála az Úrnak!

Igyekszünk minél több időt és programot tölteni az Orlay utcai templomunkban és közösségi térben, ami nagyszerű dolog és eleink eredeti célját is végre újra próbáljuk megvalósítani. **A járvány azonban a diplom fenntartására máskor befolyó perselypénzt és egyéb adományokat is megapasztotta az utóbbi időben. Kérjük tehát innen is, hogy aki teheti, lehetőségeihez mérten támogassa pénzügyileg is a templomot adományával amelyet a plébánia 11707024-20005210 számlájára tud küldeni. Köszönjük.**

Újra együtt lehetünk tehát, immár maszk nélkül is láthatjuk egymás arcát és a mosolyt az arcokon, tegyük ezt bátran minél több programon és ne csüggedjünk a nagy melegben, jönnék előbb-utóbb a frissítő záporok. Szépséggel és örömmel teli nyarat kívánunk mindenkinek!

Várady Mária, Budavári Örmény Nemzetiségi Önkormányzat elnöke

Az új élet dicsérete

2021 május 20-án HÉT HÓNAP kényszerszünet után újra indult a Fővárosi Örmény Klub, ahol Isten dicséretére felzengett a Hájrr mer.

Már hagyományápolásnak nevezhető a minden hónap harmadik csütörtökén 17 órakor kezdődő Fővárosi Örmény Klub. Huszonöt év következetes munkája, hogy annyi baj, torzsalkodás, pénzhiány, betegség ellenére „...és mégis élünk”.

A Klub meghívott előadója *Zsigmond Benedek* Szongott Kristóf díjas armenológus, az ELTE BTK tanára volt. Hosszú évek kutató munkájának egy kis szeletét, az örményekkel foglalkozó, átfogó felfedezéseiből néhány konklúziót osztott meg közösségünkkel.

Jó volt hallani pártatlan bölcs szavait a főleg szórványban élő örmény kolóniák sokszínűségéről, akik mind adtak környezetünknek, hozzájárulva a többségi nemzet fejlődéséhez, és mindenütt integráltak a befogadó nemzet legnemesebb erényeit.

Így esett szó a Kárpátok övezetében élő, Lengyelországtól Észak-Moldván át Erdélyben és Délvidéken megtalálható komoly örmény közösségekről. De az indiai, a jeruzsálemi, a francia, olasz vagy szíriai közösségek mind örménynek vallják magukat, - bár mindenik különbözik.

Az Élet, a történelmiség hozadéka, hogy egy nagy világhálózat alakult ki az ősei földjéről elüldözött örmények között. A mai Örmény Köztársaság egytizede Nagy Örményországnak.

Mi, erdélyi magyar-örmények különleges kiemelt helyet foglalunk el ezen a palettán. Menekülésünk útvonala ANI fővárosból kiindulva, hosszú évszázadok után érkezve a Magyar Királyság határához, Csíkszép-

vízen, Gyergyószentmiklóson, Erzsébetvárosra és Szamosújváron át Budapestig.

Zsigmond Benedek ismertette a **Csíkszép-vízi kéziratos örmény énekeskönyvet**, mely az egyházi népének szövegét és dallamát is tartalmazza.

Az örményekre oly jellemző vitalitás csakis az Isten-hit szimbiózisában élt tovább évszázadokon át. Maroknyi örmény hármezer kilométerre az Óhazától! És templomokat épít, mindig a legszebbet. Énekel, mindig a legszebben, Az örmény ritust őrzi a szentmise áldozatban, mert annak díszesnek kell lennie, hiszen az a Mindenhatónak bemutatott szakrális dráma, az Eucharisztia áldozata.

Az erdélyi örmények imádságaikban őrítették a nyelvet – nyolcszáz éven át!

A magyar ajkú katolikusoktól átvettük a szent énekeket -, örmény nyelvre lefordítva. A hívek a pap csendes imádságai alatt együtt énekeltek, megvallva hitüket és közösséghez tartozásukat. Ilyen énekből kaptunk ízelítőt a „*Szent vagy uram*” és „*Csordapásztorok*” örmény nyelvű felidézésével.

Zsigmond Benedek